

ನನ್ನ ಭಾಷೆ ನೀಡುವ ದಿವ್ಯಾನುಭವ ಬೇಕು

ರೇಣುಕಾ ನಿಡಗುಂಡಿ

1

ನಾ ನು ಕೃತಿಯೊಂದನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುವಾಗ ಅದು ನನ್ನ ಭಾಷೆಗೆ ಒಗ್ಗುವಂತೆ ಅನುವಾದದ ಅನಂತರ ನಾನೇ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ಓದುವಾಗ ಅದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಹೃದಯದ ಕಿರಿಗೆ ನನ್ನದೇ ಭಾಷೆಯಿಂತೆ ಕೇಳುವ, ನನ್ನ ಭಾಷೆ ನೀಡಬಲ್ಲ ದಿವ್ಯಾನುಭವವನ್ನು ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಬಹುಂಬತ್ತೆನೇ. ನಾನ್ನಾವತ್ತೆನ್ನ ಕೃತಿ ಅಥವಾ ಲೇಖಕರ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಮೃತಾ ಪ್ರೀತಂ ಕವಿತೆಗಳು ನನ್ನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಕಲಪತ್ತಿದ್ದ ಪರಿ ಹೇಗೆತ್ತೆಂದರೆ ಅನುವಾದಿಸಿದೇ ಇರಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಶಿಖಿಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುವಾಗ ಅದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಅನಂದ, ಯಾವುದೋ ಪರದ ಅರ್ಥ, ನುಡಿಗಳ್ಯ ನನ್ನ ಭಾಷೆಗೆ, ತಿಳಿಗೆ ಸಿಗಿದಿದ್ದಾಗ ಅದರ ಬೆನ್ನುಬಿದ್ದು ದಾಖಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ‘ಚಾಲೆಂಜ್’ ಇದೆಯಲ್ಲ ಅದು ಅವಣನೀಯ. ಡಾ. ಅಚ್ಯುತ್ ಕೌರ್ ಅವರ ಆತ್ಮಕತೆ ‘ಖಾನಾಬದೋಶ’ (ಅಲೆಮಾರಿಯೊಬ್ಬಳ ಆತ್ಮವ್ಯತ್ಪತ್ತಾತ್) ಕೃತಿ ಬಹಳ ‘ಚಾಲೆಂಜ್ಗಾ’ ಆಗಿತ್ತು. ಪಂಚಾಬಿ ಮತ್ತು ಉದ್ಯು ಭಾರಯೆನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಜ್ಞಾನವಿರುವುದೂ ಅವಶ್ಯಾವಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ರೀತಿ ನಾನು ಆದಿವಾಸಿ ಸಂತಾಲಿ ಭಾಷೆಯ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯುಧಿರ್ಯಿಂತೆ ಕಲಿಯಲು ಬಹಳಪ್ಪು ಕಿಂಡಿದೆ. ಅನುವಾದ ಕೇವಲ ‘ಪದ’ದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿರೊದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ವಾಕ್ಯ, ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದ ಪದಪುಂಜಗಳ ಒಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚೆ ತೆಗೆವ ಸಂಖಾರಿಗೆ ಹೊಸದನ್ನು ಕಟ್ಟುವ, ಹೊಸದೇನನ್ನೇ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ Passion, ಪ್ರೀತಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಮೌಲ್ಯವೇ ಪ್ರಧಾನ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯ ಆಸ್ವಾದ ಕಷ್ಟದದ ಓದುಗರಿಗೂ ಸಿಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ ಆ ಹೊತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

2

ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಯಾಮಗಳಾದ ವೈಚಾರಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಮೀಮಾಂಸೆ, ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನುವಾದಗಳು ಕಷ್ಟದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರದಿದ್ದರೂ ನಿರಂತರ ಗಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಗಾಂಧಿ, ಅಂಬೇಧರ್ ಮತ್ತು ಲೋಹಿಯಾ, ಕಾಲ್‌ಮಾರ್ಕ್‌ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ/ ವಿಚಾರಗಳು ಅನುವಾದದ ಮೂಲಕವೇ ಜನರನ್ನು ತಲುಪಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಆದರೆ, ನಾವು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಗುಣವಿರುವ ಕಷ್ಟದಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆಯಿರುವ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಹೊಲಿಸಿದಾಗ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಅನುವಾದಗೊಂಡು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹೊಗುತ್ತಿರುವ ಕೃತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನಗಣ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಯು.ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ, ಎಸ್.ಎಲ್. ಬ್ರಿರಪ್ಪ, ಗಿರೀಶ ಕಾನಾರಡ,

ನಿನ
ರಸ್ತೆ
ಪತ್ತಿ

ನಾಯಿಗ್